

Daphnis et Chloé van Ravel

Kerem Hasan dirigent Véronique Gens sopraan

 19.04 Enschede
20.04 Arnhem
21.04 Nijmegen

programma

Hendrik Andriessen (1892-1981)

Ricercare

Hector Berlioz (1803-1869)

Les nuits d'été op.7

Villanelle | Le spectre de la rose | Sur les lagunes
Absence | Au cimetière | L'île inconnue

Maurice Ravel (1875 - 1937)

Daphnis et Chloé

Ballet en un acte (compleet)

phion

Orkest van
Gelderland
& Overijssel

toelichting

Twee componisten die uit hun comfort zone stappen. De megalomane Berlioz wijdt zich met *Les nuits d'été* aan de subtiele liedkunst; de fijnzinnige Ravel gaat zich te buiten aan een groots opgezet ballet. Hendrik Andriessen brengt met zijn *Ricercare* op geheel eigen wijze het verleden tot leven.

Zoekplaatje

Het was een van de standaard instrumentale genres uit de late Renaissance: de *ricercare*. De componist presenteerde diverse thema's in een polyfoon stemmenweefsel die na elkaar, maar ook door elkaar klonken, soms zelfs in meerdere varianten. De term *ricercare* betekent letterlijk 'zoeken', en de compositie was dan ook vaak een zoekplaatje waarin je als luisteraar moest uitvissen waar de thema's precies verborgen waren.

Voor een deel gebruikte Hendrik Andriessen deze compositietechniek in zijn *Ricercare*. Weliswaar geen polyfonie, maar wel een kort en krachtig symfonisch werk met een veelheid aan contrasterende thema's en motieven die hij op alle mogelijke manieren naast en tegenover elkaar zet. Soms zijn het echte melodieën, soms niet meer dan enkele noten of een kenmerkende ritmische frase. Al met al wellicht geen directe afgeleide van de 16e-eeuwse *ricercare*, maar wel een spannende zoektocht om alle thema's en hun verschillende verschijningsvormen door het hele stuk te ontdekken. Eén thema is onmiddellijk herkenbaar: dat is het beroemde B-A-C-H-motief (de Duitse benaming van de noten Bes-A-C-B). Een kleine verwijzing van Andriessen naar Bachs tweehonderdste sterfjaar: 1950, een jaar nadat *Ricercare* geschreven werd.

Zomernachten

Geniaal, soms op het waanzinnige af, zo zou je Hector Berlioz het beste kunnen omschrijven. Hij had een voorliefde voor enorme muzikale projecten, zoals de vijfdelige *Symphonie Fantastique*, het *Requiem* voor een reusachtig koor en orkest, of *Les Troyens*, een opera van zeven uur waarin hij de hele *Aeneis* van Vergilius op de planken brengt. Maar soms zocht Berlioz zijn heil in het kleine gebaar, zoals in zijn liederen. Hij schreef er niet bijzonder veel, maar het zijn schitterende kleinoden tussen alle gigantische werken. In 1841 componeerde hij er een zestal op tekst van zijn buurman en goede vriend, de dichter Théophile Gautier. Berlioz koos ze uit de dichtbundel *La comédie de la mort en noemde het Les nuits d'été*, een verwijzing naar de *Midsummer Night's Dream* van Shakespeare. Inhoudelijk hebben de liederen een prachtige opbouw, die begint met de lichtvoetige *Villanelle* over verliefdheid en vlinders in je buik. Maar dan komt *Le spectre de la rose* over verloren onschuld en in de volgende liederen de dood van een geliefde, verwoord in een klaagzang en bitterzoete herinnering. Het slotlied is een verlangen naar een nieuw begin.

Enkele jaren na de voltooiing was Berlioz op tournee terwijl zijn maîtresse, sopraan Marie Recio, meereisde. Om haar aanwezigheid enigszins te legitimeren zong zij tijdens sommige recitals enkele van de liederen uit *Les nuits d'été*. Groot succes had het stel in Leipzig met het lied *Absence*, waarvoor Berlioz de pianopartij had georkestreerd. Het was de aanzet om ook de andere liederen te orkestreren. Na zijn dood raakte *Les nuits d'été* al snel in de vergetelheid, om pas in de loop van de vorige eeuw herontdekt te worden. Sindsdien behoren de liederen, vooral in het orkestarrangement, tot de meest uitgevoerde composities van Berlioz.

RAVEL WEET SCHITTEREND DE SUBTIELE EN DROMERIGE SFEER VAN HET HERDERSVERHAAL WEER TE GEVEN.

Symfonie om te dansen

Rond de tweede eeuw na Christus schreef de vermoedelijk Griekse auteur Longus een herdersroman over de twee geliefden Daphnis en Chloë. Het verhaal werd eeuwen later in Europa bijzonder populair. Schilders en schrijvers vonden er hun inspiratie in en enkele componisten maakten er een opera van. Maar het is ongetwijfeld het ballet van Ravel dat de oeroude geschiedenis onsterfelijk heeft gemaakt.

Al moet gezegd worden dat het heel wat voeten in de aarde had. Ravel kreeg het verzoek tot het ballet in 1909 van Sergej Diaghilev, die dat jaar met zijn *Ballets Russes* in Parijs was neergestreken. De componist werd nauw betrokken bij de hele productie, wat echter voor nogal wat problemen zorgde. Alleen al de communicatie tussen choreograaf Michel Fokine, die alleen Russisch sprak en Ravel, die naar eigen zeggen slechts enkele Russische vloeken kende, verliep moeizaam. Ook hadden beiden een heel ander idee over de enscenering. Fokine ging uit van een zo getrouw mogelijke antieke Griekse setting, terwijl Ravel een meer idyllisch pastoraal beeld voor ogen had. Het werk vorderde daarom erg langzaam. De première stond gepland voor 1910, maar toen was Ravel nog lang niet klaar. Inmiddels was Diaghilev in contact gekomen met Igor Stravinsky, die in dat jaar zijn zeer succesvolle ballet *De Vuurvogel* had geschreven, een jaar later gevolgd door *Petroesjka*. Ravel voelde een zware druk op zijn schouders om nu eindelijk zijn *Daphnis et Chloë* eens af te maken en in 1912 was het zover. Maar toen Diaghilev tijdens enkele

pianorepetities een deel van de muziek hoorde, was hij bepaald niet tevreden. Het liefst wilde hij het hele project afblazen, maar gaf toe om twee voorstellingen toch door te laten gaan. Die vonden plaats in juni 1912 met de sterdansers Vaslav Nijinsky en Tamara Karsavina, maar een echt groot succes was het niet.

Ravel zelf voelde ook wel aan dat zijn muziek wellicht als balletbegeleiding niet helemaal geschikt was. Hij noemde het zelf een ‘symphonie chorégraphique’, als was het in de eerste plaats symfonische muziek, waarop eventueel gedanst kon worden. Om die reden stelde hij uit het ballet twee suites samen voor de concertzaal. En daarmee is *Daphnis et Chloë* zijn bekendste orkestwerk geworden. Te zien is het nog maar zelden, maar veel vaker is het concertant te horen, als suite, maar soms ook als compleet werk.

Met de uitgesproken impressionistische muziek en een scala aan klankkleuren van het grote orkest weet Ravel schitterend de subtiele en dromerige sfeer van het herdersverhaal weer te geven. De pubers Daphnis en Chloë ontdekken hun erotische gevoelens voor elkaar. Eerst is dat nog ontluikend, temeer daar ook anderen hun belangstelling hebben. Maar als Chloë door piraten wordt ontvoerd, is Daphnis ten einde raad en roept hij de god Pan om hulp. Deze verjaagt de schurken, en omringd door het tere licht van de opkomende zon (volgens velen de mooiste zonsopgang die ooit op muziek is gezet) kunnen de geliefden elkaar in de armen sluiten.

Kees Wisse

liedteksten

Hector Berlioz: Les nuits d'été, op. 7

Tekst: **Théophile Gautier** (1811-1872)

Villanelle

Quand viendra la saison nouvelle,
Quand auront disparu les froids,
Tous les deux nous irons, ma belle,
Pour cueillir le muguet aux bois;
Sous nos pieds égrenant les perles
Que l'on voit au matin trembler,
Nous irons écouter les merles
Siffler!

Le printemps est venu, ma belle;
C'est le mois des amants béni,
Et l'oiseau, satinant son aile,
Dit ses vers au rebord du nid.
Oh! viens donc sur ce banc de mousse,
Pour parler de nos beaux amours,
Et dis-moi de ta voix si douce:
Toujours!

Loin, bien loin, égarant nos courses,
Faisons fuir le lapin caché,
Et le daim au miroir des sources
Admirant son grand bois penché;
Puis, chez nous, tout heureux, tout aises,
En paniers enlaçant nos doigts,
Revenons rapportant des fraises
Des bois!

Herdersliedje

Wanneer het voorjaar aanbreekt
en de vorst geweken is,
gaan we samen, mijn lief,
meiklokjes plukken in het bos;
dauwdruppels trillen in de ochtendzon
en waaieren uit bij iedere stap
als we gaan luisteren
naar het merelkoor.

Het is lente, mijn lief;
het is de maand van minnevreugd
en de vogels poetsen hun veren,
zingend vanaf hun nest.
Kom bij me op deze zetel van mos
om over onze liefde te praten
en zeg me met je zachte stem:
...Voor altijd!

Als we ver van ons pad afdwalen
slaat een verscholen konijn op de vlucht,
evenals een damhert dat in een spiegelende poel
zijn grote gewei aan 't bewonderen was;
daarna keren we gelukkig en vrolijk
naar huis terug, onze vingers
als een mand vervlochten
en gevuld met wilde aardbeien.

Le spectre de la rose

Soulève ta paupière close
Qu'effleure un songe virginal;
Je suis le spectre d'une rose
Que tu portais hier au bal.
Tu me pris encore emperlée
Des pleurs d'argent de l'arrosoir,
Et parmi la fête étoilée
Tu me promenas tout le soir.

Ô toi, qui de ma mort fus cause,
Sans que tu puisses le chasser,
Toutes les nuits mon spectre rose
À ton chevet viendra danser.
Mais ne crains rien, je ne réclame
Ni messe ni *De profundis*;
Ce léger parfum est mon âme,
Et j'arrive du paradis.

Mon destin fut digne d'envie;
Et pour avoir un sort si beau,
Plus d'un aurait donné sa vie,
Car sur ton sein j'ai mon tombeau,
Et sur l'albâtre où je repose
Un poète avec un baiser
Écrivit: Ci-gît une rose
Que tous les rois vont jalouser.

De schim van de roos

Ontwaak uit je droom, jonge maagd
en sla je ogen op;
ik ben de schim van de roos
die je gisteren droeg op 't bal.
Toen je me plukte, glansde ik nog,
betrand door zilveren dauw;
en tijdens het schitterende feest
heb je me de hele avond meege dragen.

Iedere nacht zal mijn rozekleurige schim
komen dansen rond je ledikant
zonder dat je me kunt verjagen;
jij, die mijn dood hebt veroorzaakt.
Maar vrees niet, ik verlang
noch dodenmis, noch *De profundis*;
een lieflijke geur is mijn ziel
en ik kom uit het paradijs.

Mijn lot was benijdenswaardig;
velen zouden hun leven geven
voor zo'n mooie bestemming,
want op jouw boezem ligt mijn graf
en op mijn lelieblanke rustplaats
staat met dichterskus geschreven:
hier ligt een roos
's konings afgunst waardig.

liedteksten

Sur les lagunes

Ma belle amie est morte:
Je pleurerai toujours;
Sous la tombe elle emporte
Mon âme et mes amours.
Dans le ciel, sans m'attendre,
Elle s'en retourna;
L'ange qui l'emmena
Ne voulut pas me prendre.
Que mon sort est amer!
Ah! sans amour, s'en aller sur la mer!

La blanche créature
Est couchée au cercueil.
Comme dans la nature
Tout me paraît en deuil!
La colombe oubliée
Pleure et songe à l'absent;
Mon âme pleure et sent
Qu'elle est dépareillée.
Que mon sort est amer!
Ah! sans amour, s'en aller sur la mer!

Sur moi la nuit immense
S'étend comme un linceul;
Je chante ma romance
Que le ciel entend seul.
Ah! comme elle était belle,
Et comme je l'aimais!
Je n'aimerai jamais
Une femme autant qu'elle.
Que mon sort est amer!
Ah! sans amour, s'en aller sur la mer!

Zeewaarts

Mijn mooie lief is heengegaan,
voor altijd zal ik wenen;
mijn ziel en liefde neemt ze mee
naar de diepte van haar graf.
Zonder op me te wachten
is ze ten hemel gevaren;
de engel die haar kwam halen
wilde mij niet mee.
O mijn bittere lot!
Zonder liefde moet ik zeewaarts gaan!

Blank en roerloos ligt zij daar
in haar laatste kist.
Alles in het wereldse
lijkt welhaast in rouw!
Zoals de eenzame tortel treurt
en aan haar doffer denkt,
zo treurt mijn ziel eveneens
om haar verloren wederhelft.
O mijn bittere lot!
Zonder liefde moet ik zeewaarts gaan!

Boven mij strekt de nacht zich uit
als een immens doodskleed;
en ik zing mijn liefdeslied
dat opstijgt naar de hemel.
Ach, wat was ze mooi
en wat hield ik veel van haar!
Zoveel als ik in eeuwigheid
van niemand meer zal houden.
O mijn bittere lot!
Zonder liefde moet ik zeewaarts gaan!

Absence

Reviens, reviens, ma bien-aimée!
Comme une fleur loin du soleil
La fleur de ma vie est fermée
Loin de ton sourire vermeil.

Entre nos cœurs quelle distance!
Tant d'espace entre nos baisers!
Ô sort amer! ô dure absence!
Ô grands désirs inapaisés!

Reviens, reviens, ma bien-aimée!
Comme une fleur loin du soleil
La fleur de ma vie est fermée
Loin de ton sourire vermeil.

D'ici là-bas, que de campagnes,
Que de villes et de hameaux,
Que de vallons et de montagnes,
À lasser le pied des chevaux.

Reviens, reviens, ma bien-aimée.
Comme une fleur loin du soleil,
La fleur de ma vie est fermée
Loin de ton sourire vermeil!

Gemis

Kom toch terug, mijn geliefde!
Als een bloem die zich sluit voor de nacht
is de bloem van mijn leven gesloten,
zo ver van jouw blozende glimlach.

Wat zijn onze harten ver van elkaar,
Onze kussen op zulk een afstand.
O bitter lot, o zwaar gemis
o onbevredigd verlangen!

Kom toch terug, mijn geliefde!
Als een bloem die zich sluit voor de nacht
is de bloem van mijn leven gesloten,
zo ver van jouw blozende glimlach.

Zoveel velden tussen hier en daar,
zoveel steden en dorpen,
zoveel valleien en bergen
zoveel dagreizen te paard.

Kom toch terug, mijn geliefde!
Als een bloem die zich sluit voor de nacht
is de bloem van mijn leven gesloten,
zo ver van jouw blozende glimlach.

liedteksten

Au cimetière

Connaissez-vous la blanche tombe
Où flotte avec un son plaintif
L'ombre d'un if?
Sur l'if, une pâle colombe,
Triste et seule, au soleil couchant,
Chante son chant:

Un air maladivement tendre,
À la fois charmant et fatal,
Qui vous fait mal
Et qu'on voudrait toujours entendre;
Un air, comme en soupire aux cieux
L'ange amoureux.

On dirait que l'âme éveillée
Pleure sous terre à l'unisson
De la chanson,
Et du malheur d'être oubliée
Se plaint dans un roucoulement
Bien doucement.

Sur les ailes de la musique
On sent lentement revenir
Un souvenir;
Une ombre, une forme angélique
Passe dans un rayon tremblant,
En voile blanc.

Les belles-de-nuit, demi-closes,
Jettent leur parfum faible et doux
Autour de vous,
Et le fantôme aux molles poses
Murmure, en vous tendant les bras:
'Tu reviendras?'

Oh! jamais plus, près de la tombe
Je n'irai, quand descend le soir
Au manteau noir,
Écouter la pâle colombe
Chanter sur la pointe de l'if
Son chant plaintif!

Op de begraafplaats

Ken je de blanke grafsteen
waar de schaduw van een taxus
klaaglijk overheen glijdt?
In de taxus zit een droeve duif
bleek en eenzaam
in de avondzon te roepen:

een broos en teder lied,
betoverend en onontkoombaar
waar je, hoewel het pijn doet,
naar moet blijven luisteren;
een liedje zoals in de hemel
een verliefde engel zou prevelen.

Het lijkt wel alsof vanonder de grond
de ontwaakte ziel meeweent
met de klanken van het lied
en zacht koerend
zijn lot beklaagt
van vergetelheid.

Gedragen door de muziek
voel je langzaam
een herinnering bovenkomen;
een schim, een engelengedaante
passeert, wit gesluierd,
in een trillend schijnsel.

Halfgesloten nachtschone
verspreidt haar zachtzoete geur
om je heen
en de lichtvoetige geestverschijning
gebaart naar je, en fluistert:
'Zul je terugkomen?'

Nooit meer zal ik als de avond
zijn zwarte mantel spreidt,
gaan luisteren naar de droeve duif
die in de top van de taxus
bij de tombe
zijn klaaglijke lied zingt.

L'île inconnue

Dites, la jeune belle,
Où voulez-vous aller?
La voile ouvre son aile,
La brise va souffler!

L'aviron est d'ivoire,
Le pavillon de moire,
Le gouvernail d'or fin;
J'ai pour lest une orange,
Pour voile une aile d'ange,
Pour mousse un séraphin.

Dites, la jeune belle,
Où voulez-vous aller?
La voile ouvre son aile,
La brise va souffler!

Est-ce dans la Baltique,
Dans la mer Pacifique,
Dans l'île de Java?
Ou bien est-ce en Norvège,
Cueillir la fleur de neige
Ou la fleur d'Angsoka?

Dites, la jeune belle,
Où voulez-vous aller?

Menez-moi, dit la belle,
À la rive fidèle
Où l'on aime toujours!
Cette rive, ma chère,
On ne la connaît guère
Au pays des amours.

Où voulez-vous aller?
La brise va souffler.

Het onbekende eiland

Zeg me, schoonheid,
waar wil je heen?
Het zeil bolt op,
de wind trekt aan!

De roeiriemen zijn van ivoor,
de vlag is van moor,
het roer van het fijnste goud;
de ballast is een appelsien,
het zeil een engelenvleugel,
de ketelbink een serafijn.

Zeg me, schoonheid,
waar wil je heen?
Het zeil bolt op,
de wind trekt aan!

Wil je naar het Baltische,
of naar de Stille Oceaan?
Wil je soms naar Insulinde
Of naar Scandinavië,
om sneeuwbloemen te plukken
of bloeiende *angsoka*?

Zeg me, schoonheid,
waar wil je heen?

Neem me mee, zegt de schone,
naar de verre kust
waar trouwe liefde eeuwig is!
Die kust, mijn beste, is helaas
vrijwel onbekend
in het land van de liefde.

Waar wil je heen?
De wind trekt aan.

biografie

Kerem Hasan

De Engelse dirigent Kerem Hasan studeerde aan het Royal Conservatoire of Scotland en de Zürcher Hochschule der Künste. In 2016 was hij finalist bij de Donatella Flick Conducting Competition in Londen.

Hij vestigde zijn naam als dirigent toen hij in 2017 de Nestlé and Salzburg Festival Young Conductors Award won. Het jaar daarop debuteerde hij bij het Koninklijk Concertgebouworkest met Mahlers *Zevende Symfonie* als invaller voor zijn mentor Bernard Haitink. 'De musici applaudisserden, dit is een man die we in de gaten houden', schreef de Volkskrant naar aanleiding van dit bijzondere concert. Van 2019 tot 2023 was hij chef-dirigent van het Tiroler Symphonieorchester Innsbruck. Als gastdirigent leidde hij onder meer de

Dresdner Philharmonie, het London Philharmonic Orchestra en het Toronto Symphony Orchestra. Ook bij Phion was hij vorig jaar te gast.

Daarnaast is Kerem Hasan actief in het operatheater. Hij was enige tijd assistent-dirigent bij de Welsh National Opera. Verder leidde hij producties bij de English National Opera, de Glyndebourne on Tour en het Tiroler Landestheater.

Kerem Hasan komt volgend seizoen weer bij Phion; hij dirigeert dan 'Arthur Japin presenteert... Petroesjka' met schrijver/verteller Arthur Japin en sopraan Aylin Sezer. Van 15 t/m 23 november in Enschede, Arnhem, Doetinchem, Apeldoorn, Nijmegen en Zwolle. Bekijk het programma op: phion.nl/seizoen2425

biografie

Véronique Gens

De Franse sopraan Véronique Gens studeerde aan het conservatorium van Parijs, waarna ze in 1986 haar debuut maakte bij Les Arts Florissants onder leiding van William Christie. Ze had in de jaren daarna groot succes met barokke opera's, maar ook met de opera's van Mozart waarbij de partij van Donna Elvira uit *Don Giovanni* haar glansrol was. Maar ze beperkte zich niet alleen tot 18e-eeuws repertoire. Ze maakte ook furore in opera's uit later tijd van onder meer Saint-Saëns, Gounod en Poulenc. Ze zong mee in producties bij belangrijke operahuizen als het Royal Opera House Covent Garden, de Wiener Staatsoper en het Teatro Real Madrid.

Op het concertpodium zong Véronique Gens onder meer met het Philharmonisch Orkest van Oslo, de Wiener Symphoniker en het Orchestre National de France. Als hooggeëerd liedzangeres gaf ze wereldwijd talloze recitals. De sopraan heeft een groot aantal opnames op cd en dvd op haar naam staan, waaronder een Gramophone Award en een International Opera Award. Zo maakte ze een opname van Berlioz' *Les nuits d'été* en was ze te zien in de dvd-registratie van Rameau's *Castor et Pollux* van De Nationale Opera. Véronique Gens is door de Franse staat geëerd als Chevalier dans l'Ordre de La Légion d'Honneur én als Commandeur dans l'Ordre des Arts et des Lettres.

biografie

Phion, Orkest van Gelderland & Overijssel

Phion wil voor zoveel mogelijk mensen van betekenis zijn met live symfonische muziek. Met onze chef-dirigent Alexei Ogrintchouk en onder de bezielende aanvoering van onze concertmeesters Mathieu van Bellen en Bas Treub bieden we een grote variëteit aan muzikale programma's, met als doel te inspireren en te verrassen. Daarbij worden niet alleen bestaande tradities bevestigd en versterkt, maar ook grenzen verlegd en kaders doorbroken. Het orkest introduceert nieuwe thema's en gaat samenwerkingen aan binnen en buiten het eigen vakgebied.

Door de rijke symfonische programmering, coproducties met culturele partners, coachingsactiviteiten in de amateursector, muziekeducatie en talentontwikkeling en door het begeleiden van de Nederlandse Reisopera en van diverse koren, vervult Phion een actieve rol in de Gelderse en Overijsselse samenleving. Hiermee is het orkest trots onderdeel van het culturele ecosysteem van deze twee provincies, en stevig verankerd in de samenleving.

Phion beleef je elke keer anders en er valt voor iedereen iets te ontdekken. We ontmoeten je graag.

VIER 5 JAAR PHION!

Phion bestaat komend seizoen 5 jaar!

- Blijf op de hoogte van de concerten, activiteiten en leuke acties tijdens ons lustrumjaar. Meld je aan voor onze nieuwsbrief: phion.nl/nieuwsbrief en volg ons op social media.
- Bekijk alle concerten op phion.nl/seizoen2425 en bestel een van de voordelige series.

SINDS 2020
VOOR IEDEEREEN
IETS TE ONTDEKKEN

BINNENKORT IN DE CONCERTZAAL

13.04 – 18.05

NRO: Orphée et Eurydice

Het bekende verhaal van Orpheus, die zijn geliefde Eurydice terug wil halen uit het dodenrijk. De Nederlandse Reisopera, koor Consensus Vocalis en Phion staan in deze prachtige operaproductie onder leiding van Sascha Goetzel. Te zien in: Enschede, Maastricht, Groningen, Emmen, Den Haag, Breda, Utrecht, Amsterdam, Apeldoorn en Zwolle.

25.05 – 01.06

Hommage aan Duke Ellington

Een swingende combinatie van het Jazz Orchestra of the Concertgebouw en musici van Phion onder leiding van Dennis Mackrel, bekend van the Count Basie Orchestra en het Vanguard Jazz Orchestra. Ter ere van de 50 jaar geleden overleden jazzlegende Duke Ellington. Te horen in Apeldoorn, Arnhem, Zwolle, Enschede en Nijmegen.

Met dank aan:

Ministerie OCW, Provincies Gelderland en Overijssel, gemeentes Apeldoorn, Arnhem, Enschede en Nijmegen, Familie Heersink Innovatie Fonds, Sociëteit Apollo, Stichting Vrienden van Phion, Dirkzwager, Koninklijke Burgers' Zoo, Appeldoorn, Bömer engineering services, Den Hartog Heuff notarissen, DK Makelaars, Eshgro, INN'Twente, Landgoed De Wilmersberg, Regalis, Van 't Hof Schoonmaak en ZON Zwolle.

Je kunt Phion op allerlei manieren steunen. Kijk voor meer informatie op phion.nl bij Steun.

Orkest van
Gelderland
& Overijssel